

Πλεύση
Ελευθερίας

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

**Επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού στους εργαζομένους και
εργαζόμενες στον Δημόσιο Τομέα**

Επαναφορά 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα Πρόταση Νόμου αποτελεί το πρώτο από **30 Νομοσχέδια** που η **ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** έχει ανακοινώσει ότι θα καταθέσει κατά την **4^η και τελευταία Τακτική Σύνοδο** της τρέχουσας Κοινοβουλευτικής Περιόδου, Τακτική Σύνοδο, που ξεκίνησε **σήμερα Δευτέρα 5 Οκτωβρίου 2026**.

Συνεπείς στις δεσμεύσεις μας, όπως ανακοινώθηκαν στη **Συνέντευξη Τύπου** της **Προέδρου** της Πλεύσης Ελευθερίας **Ζωής Κωνσταντοπούλου** στην **ΔΕΘ** στις **10 Σεπτεμβρίου 2026**, προχωράμε ακριβώς όπως υποσχθήκαμε.

Η παρούσα πρόταση νόμου αφορά την **οφειλόμενη και επιβεβλημένη αποκατάσταση των βίαιων απωλειών** που υπέστησαν οι **εργαζόμενοι και εργαζόμενες** στο εισόδημά τους και οι **συνταξιούχοι** στις απολαβές τους κατά την περίοδο των κοινωνικοκτόνων μνημονιακών επιθέσεων στο εισόδημα, στο βιοτικό επίπεδο και στην αξιοπρέπεια των ανθρώπων στη χώρα μας, μέσω περικοπών, απολύσεων, φορολογικής επιδρομής με χαράτσια και έκτακτη φορολόγηση, εκτίναξης των τιμών, της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας και συνολικής πολιτικής λιτότητας, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα, παρά τις διακηρύξεις περί ανάκαμψης της οικονομίας.

Ήδη προ τριετίας, από τους πρώτους μήνες παρουσίας και δράσης της Πλεύσης Ελευθερίας στη Βουλή, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της **ΠΛΕΥΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, με την από **18/12/2023** κατατεθείσα Πρόταση Νόμου με τίτλο «**Επαναφορά δώρων εορτών και άδειας σε εργαζομένους στο Δημόσιο**» έθεσε για πρώτη φορά από την κατάργησή τους το πρόταγμα της επαναφοράς του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού στους εργαζομένους στο Δημόσιο. Μετά από την σχετική πρωτοβουλία μας, ενεργοποιήθηκαν γύρω από το ζήτημα αυτό και συνδικαλιστικές οργανώσεις και κόμματα που είχαν δια μακρόν εγκαταλείψει την διεκδίκηση, την ίδια ώρα που οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι στη χώρα ουδέποτε παραιτήθηκαν από τα σχετικά δικαιώματά τους ούτε και συναίνεσαν στην περιστολή και παραβίασή τους.

Η πρόταση νόμου της Πλεύσης Ελευθερίας είχε διαβιβασθεί στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και είχε υπολογισθεί ότι η εφαρμογή της θα είχε κόστος 2,1 δις ευρώ ετησίως. Μετά από την υποβολή της σχετικής από 1/1/2024 Έκθεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η Κυβέρνηση αρνήθηκε να θέσει την Πρόταση Νόμου σε συζήτηση στη Βουλή.

Η αρχική αυτή κοινοβουλευτική πρωτοβουλία της ΠΛΕΥΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ πραγματοποιήθηκε ενώ συμπληρώνονταν 11 χρόνια από την «προσωρινή» (όπως είχε παρουσιασθεί) κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού (δώρων εορτών και αδειάς) στον δημόσιο τομέα, αλλά και της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης για το σύνολο των συνταξιούχων, και αντίστοιχα 11 χρόνια κυβερνητικής αφωνίας ως προς την επαναφορά τους.

Σήμερα, συμπληρώνονται πλέον 14 χρόνια από την «προσωρινή περικοπή» μισθών και συντάξεων, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή δέσμευση για την επαναφορά τους, την ώρα που δυσθεώρητα ποσά πετιούνται σε αδιαφανείς δαπάνες, απευθείας αναθέσεις, μυστικά κονδύλια, αχρείαστες συμβάσεις και προπληρωμή μη ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων φερόμενου χρέους.

Η οικονομική ασφυξία του μεγαλύτερου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας, η εκτόξευση της ακρίβειας, η εγκατάλειψη των πολιτών και η κυβερνητική προσπάθεια διασκέδασής της με ευκαιριακές παροχές προνοιακού τύπου (passes), η νομοθέτηση ασφυκτικών συνθηκών και ωραρίων εργασίας (6ήμερη εργασία, 13ωρο στον ίδιο εργοδότη), η συμπλήρωση στον ενεργό εργασιακό βίο μιας ολόκληρης γενιάς δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών που αγγίζουν τα 40 έτη και δεν έχουν λάβει ως σήμερα αυτές τις αποζημιώσεις, τοποθετούν σταδιακά και ύπουλα την καταβολή τους στο παρελθόν, ενώ πρόκειται για ιστορική κατάκτηση των εργαζομένων για το παρόν και το μέλλον.

Η θέση των συνταξιούχων έχει καταστεί δραματική, αφού στη μεγάλη πλειοψηφία τους βιώνουν έναν κοινωνικό καιάδα, μη δυνάμενοι να αντιμετωπίσουν τα δυσθεώρητα κόστη διαβίωσης, περίθαλψης και κάλυψης των στοιχειωδών βιοτικών και ιατροφαρμακευτικών αναγκών τους. Έναντι της ζοφερής αυτής κατάστασης, η κυβερνητική ιδεοληπτική πρωτοβουλία εξαντλήθηκε στη νομοθέτηση της δυνατότητας των συνταξιούχων να εργάζονται και αυτοί, προκειμένου να βελτιώσουν τα οικονομικά τους, «δικαίωμα» που δόθηκε και στους συνανθρώπους μας με αναπηρία!

Η εισαγωγή της αέναης εργασίας ως ιδεολογικού βάθρου, δήθεν απελευθέρωσης των συνταξιούχων από αναχρονιστικούς περιορισμούς, οδήγησε στη μετακύλιση στους ώμους των ηλικιωμένων συμπολιτών και συνανθρώπων μας της ατομικής ευθύνης για την επαύξηση των απολαβών τους, με διαρκή αγώνα ακόμη και στο βαθύ γήρας. Η καταγραφόμενη αύξηση των εργατικών δυστυχημάτων και ατυχημάτων σε

εργαζομένους άνω των 70 ετών αποτυπώνει τη δυστοπική πραγματικότητα, που προκαλεί και επιβαρύνει η συνεχιζόμενη αποστέρηση των κεκτημένων εργασιακών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Η εξαγγελθείσα προσωρινότητα της περικοπής των επιδομάτων – δώρων, όπως αυτή προβλεπόταν στις μνημονιακές διατάξεις της προηγούμενης δεκαετίας έχει μεταμφιεσθεί σε δόλια μονιμότητα, στην άρση της οποίας στοχεύει η παρούσα πρόταση νόμου.

Για τον λόγο αυτό, με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία μας επιδιώκουμε την **πλήρη αποκατάσταση των απωλειών για εργαζομένους και συνταξιούχους** και την προστασία τους από την συνεχιζόμενη παραβίαση και αποστέρησ των κεκτημένων εργασιακών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Η διαφημιζόμενη «επάνοδος στην κανονικότητα» και η διατυμπανιζόμενη «**ανάκτηση επενδυτικής βαθμίδας**» φέρει το στίγμα της συνεχιζόμενης άρνησης της κυβέρνησης να επαναχορηγήσει τα επίμαχα δώρα-επιδόματα αδείας, τον 13^ο και 14^ο μισθό και την 13^η και 14^η Σύνταξη.

Οι πενιχρές αποδοχές στο δημόσιο υποχρεώνουν εκπαιδευτικούς να πένονται όταν υπηρετούν εκτός της κύριας κατοικίας τους, πολύ δε περισσότερο σε νησιωτικές περιοχές, ιατρούς να εγκαταλείπουν σταθερά το Ε.Σ.Υ. σε αναζήτηση αξιοπρεπών απολαβών, όταν ο αντίστοιχος ρυθμός παραιτήσεων στρατιωτικών ιατρών, για τους ίδιους λόγους, από τις Ένοπλες Δυνάμεις είναι ανησυχητικός. Ακόμη και τα ζευγάρια δημοσίων υπαλλήλων αδυνατούν ή δυσκολεύονται να δημιουργήσουν οικογένεια, την ώρα που η Κυβέρνηση μεμψιμοιρεί για το δημογραφικό.

Ενόψει όλων αυτών, η πρόταση για άμεση επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και της αντίστοιχης 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης ανταποκρίνεται σε μια επιτακτική κοινωνική ανάγκη και αντίστοιχη κρατική υποχρέωση.

Η στείρα άρνηση και αδιαφορία της Κυβέρνησης για το δίκαιο και εφικτό αυτό αίτημα δεν έχει δημοσιονομικό έρεισμα, αφού κατά την τελευταία εξαετία σε πλείστα νομοθετήματα και κυβερνητικές αποφάσεις εξυμνείται η δημοσιονομική επάνοδος, η πλεονασματική απόδοση του Προϋπολογισμού και η εξεύρεση δημοσιονομικού χώρου που επιτρέπει να αποφασίζονται, εν μια νυκτί, επιλεγμένες παροχές εκτός Προϋπολογισμού, **την τελευταία δε διετία να πραγματοποιούνται μη οφειλόμενες και μη συμφωνηθείσες προεξοφλήσεις μη ληξιπρόθεσμων ποσών φερόμενου χρέους πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως.** Ήδη προ λίγων εβδομάδων η Κυβέρνηση ανήγγειλε την προκαταβολή-προεξόφληση φερόμενου χρέους ύψους 13 δισεκατομμυρίων ευρώ, 6,5 φορές δηλαδή το ποσό που υπολογίσθηκε ότι απαιτείται για την απόδοση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού σε όλον τον δημόσιο τομέα, εκπαιδευτικούς, υγειονομικούς, πυροσβέστες, εργαζόμενους στην κοινωνική πρόνοια, δικαστικούς υπαλλήλους, μηχανικούς του δημοσίου, επιθεωρητές, εργαζόμενους

σε δήμους και περιφέρειες, σχολεία, νοσοκομεία, σώματα ασφαλείας και τόσες άλλες κατηγορίες ζωτικών ειδικοτήτων.

Η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να εμπαίζει διαχρονικά τους πολίτες, αφού, ακόμη και κατά τη νομοθέτηση το έτος 2023 των μέτρων «κατά της φοροδιαφυγής» και τη θέσπιση τεκμαρτών εισοδημάτων των ελευθέρων επαγγελματιών, εισήγαγε ως μέτρο για τον ετήσιο υπολογισμό του καθαρού φορολογητέου εισοδήματος, το γινόμενο του κατώτατου **μισθού επί 14 (δεκατέσσερις) μήνες (!) και όχι επί 12 !**

Θεωρείται, δηλαδή, από την Κυβέρνηση και τη φορολογική λογική της ως εύλογη η λήψη των 14 μισθών ως βάση υπολογισμού φορολογητέου τεκμαρτού εισοδήματος, αλλά, την ίδια στιγμή, συνεχίζει να αρνείται την επαναφορά-νομοθέτηση **πραγματικού** εισοδήματος 14 μηνών στους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα!

Η παρούσα πρόταση νόμου αντιμετωπίζει ως αδιαπραγμάτευτη την αξιοπρέπεια των εργαζομένων στο Δημόσιο, η οποία, επί μια δεκαετία έχει πληγεί βαρύντατα, εκτιμάται μάλιστα ότι η επανακαταβολή των ουσιωδών αυτών απολαβών θα ενισχύσει σημαντικά την παραγωγικότητα και θα ανακόψει την πρόωρη έξοδο από ευαίσθητους και σημαντικούς τομείς του κράτους.

Αντιστοίχως, θα προσφέρει μια ουσιώδη οικονομική ανάσα στους συνταξιούχους και θα συμβάλει στην αξιοπρεπή διαβίωσή τους.

Η ακόλουθη, σύντομη, ιστορική παράθεση της θεσπίσεως και καταργήσεως των δώρων καθιστά εναργέστερη την ανάγκη για την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία.

Οι παροχές, επ' ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του Πάσχα χορηγήθηκαν αρχικώς στον ιδιωτικό τομέα από τους εργοδότες, οικειοθελώς και ως έθιμο, σε είδος ή σε χρήμα (εξ ου και η ονομασία «δώρα»), στη συνέχεια με επαναλαμβανόμενες, κατ' έτος, Υπουργικές Αποφάσεις και μετά το Ν.Δ. 3239/1955 με συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή διαιτητικές αποφάσεις.

Στο Δημόσιο, τα επιδόματα εορτών αναγνωρίστηκαν υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων με τον Α.Ν. 1502/1950, στο άρθρο 9 παρ. 1 του οποίου οριζόταν ότι «*εις τους δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους και υπηρέτας, τους στρατιωτικούς και τα όργανα ασφαλείας παρέχεται: α) ο μισθός ενός μηνός επί ταις εορταίς των Χριστουγέννων. β) ο μισθός ενός δεκαπενθημέρου επί ταις εορταίς του Πάσχα*». Με το άρθρο 74 παρ. 1 του Ν. 1811/1951 επαναλήφθηκε η ως άνω παρ. 1 του άρθρου 9 του α.ν. 1502/1950, ενώ με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου καθιερώθηκε και το επίδομα αδείας, με τη χορήγηση κανονικής άδειας ή την έναρξη των θερινών διακοπών. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε το ν.δ. 4548/1966, ο Υπαλληλικός Κώδικας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 611/1977, και ο Ν.1505/1984 περί του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε ο Ν. 3205/2003 περί του μισθολογίου των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (και των

Ν.Π.Δ.Δ.) και των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Πρόκειται συνεπώς για κεκτημένες από πολλών δεκαετιών παροχές και δικαιώματα, που χορηγούνταν σε ακόμη χαλεπότερους καιρούς.

Με την έναρξη των μνημονιακών περικοπών δημοσιεύθηκε ο Ν. 3833/2010 , με τις διατάξεις του οποίου, μεταξύ των άλλων μέτρων, μειώθηκαν οι αποδοχές των υπηρετούντων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, στον στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 1) αναδρομικά από 1.1.2010 (άρθρα 20 παρ. 1 και 1 παρ. 9) και ορίσθηκε νέο όριο στις συνολικές αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές όλων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα (άρθρο 2) αναδρομικά από 1.3.2010 (άρθρο 20 παρ. 2). Ειδικότερα, στο άρθρο 1 του νόμου αυτού ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «2. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος μειώνονται κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%). Τα επιδόματα των παραγράφων Α3 των άρθρων 30 και 33 του ν. 3205/2003 [για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση δαπανών]... μειώνονται κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας μειώνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αντίστοιχα. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας. 3 (όπως η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε με τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 90 του Ν. 3842/2010.

Στις 3 Μαΐου 2010 «συνήφθη» το λεγόμενο «Μνημόνιο Συνεννόησης» μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ενεργούσης για λογαριασμό των κρατών -μελών της ζώνης του ευρώ, στο οποίο περιγράφεται τριετές πρόγραμμα που κατήρτισε το Υπουργείο Οικονομικών, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το ΔΝΤ, με σκοπό τη φερόμενη βελτίωση των δημοσίων οικονομικών.

Κατόπιν τούτου, δημοσιεύθηκε ο Ν. 3845/2010 , στον οποίο προσαρτήθηκαν σε σχέδιο ως παραρτήματα το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ) και το Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV), δηλαδή δύο από τα τρία μέρη [«Memorandum of Economic and Financial Policies», «Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality» και «Technical Memorandum of Understanding» (Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης)] του γνωστού ως πρώτου (Ι) Μνημονίου, (άρθρο

πρώτο παρ. 1-3 του Ν. 3845/2010). Με το νόμο αυτόν θεσπίσθηκαν μέτρα προς εφαρμογή του εξαγγελθέντος οικονομικού προγράμματος (άμεση μείωση του λογαριασμού μισθοδοσίας του δημόσιου τομέα), μεταξύ δε των θεσπισθέντων μέτρων περιελήφθησαν η περαιτέρω μείωση κατά 8% των αμοιβών των υπαλλήλων του Δημοσίου, καθώς και η πρόβλεψη, για καθένα από τα επιδόματα εορτών και αδείας, ενός πάγιου και εκ των προτέρων καθορισμένου ποσού. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου τρίτου του ως άνω ν. 3845/2010, που άρχισαν να ισχύουν από την 1.6.2010, σύμφωνα με το άρθρο έβδομο παρ. 1 του ίδιου νόμου, ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«1. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010 ... μειώνονται κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%). 2. Από τη μείωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται τα επιδόματα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. 6. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 έως και 4, ... καθορίζονται ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ, β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ, γ) Το επίδομα αδείας σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους».

Στη συνέχεια, με το Ν.4051/2012 εισήχθησαν «επείγουσες ρυθμίσεις» για την εφαρμογή του, κατά τα ανωτέρω, Μνημονίου Συνεννόησης και επήλθαν οι αναγκαίες προσαρμογές στον εγκριθέντα με το ν. 4032/2011 Προϋπολογισμό του έτους 2012.

Ακολούθως, εκδόθηκε ο Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», στην αιτιολογική έκθεση του οποίου αναφερόταν ότι... «οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των πολιτικών, κυρίως στον τομέα των διαρθρωτικών αλλαγών, και η περιορισμένη εφαρμογή ή/και χαμηλότερη αποδοτικότητα κάποιων μέτρων, που οδήγησαν σε πολύ χαμηλότερες αποδόσεις του συνολικού πακέτου των μέτρων της προηγούμενης περιόδου σε σχέση με τους αρχικούς υπολογισμούς, σε συνδυασμό και με τη βαθύτερη, από

ότι προβλεπόταν, ύφεση, δημιούργησαν μεγάλες αποκλίσεις ακόμα και από τους χαμηλότερους (μετά την επιμήκυνση) στόχους του πρωτογενούς ελλείμματος Γενικής Κυβέρνησης της περιόδου 2013-2016».

Ακολούθως, με τη διάταξη της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ανωτέρω Ν. 4093/2012 επήλθε κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδειας, ορισθέντος ειδικότερα ότι: «Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013».

Με τα ίδια μνημονικά νομοθετήματα καταργήθηκαν πλήρως τα δώρα και για το σύνολο των συνταξιούχων.

Από το σύνολο των διαδοχικών περικοπών που παρατέθηκαν, ως και την πλήρη κατάργηση από 1/1/2013, των επιδομάτων-δώρων, προκύπτει σαφώς ότι οι ελαχθείς αυτές ρυθμίσεις είχαν προσωρινό χαρακτήρα, προσδιοριζόμενο από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο μέχρι το 2016.

Η διατήρηση της κατάργησής τους επί σχεδόν 14 έτη μετά την εισαχθείσα εξαιρετική και έκτακτη νομοθέτηση του Ν.4093/2012 στερείται πολιτικής, δημοσιονομικής, κοινωνικής και εθνικής νομιμοποίησης, για τον λόγο αυτόν η πρόταση νόμου που ακολουθεί είναι αναγκαία, ζωτική και οφειλόμενη.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΟΥ

Α) Νόμος 4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012), άρθρο 1^ο, παράγραφος Γ, υποπαράγραφος Γ1, περίπτωση 1 που έχει ως εξής :

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013. »

Β) Νόμος 4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012), άρθρο 1^ο , παράγραφος Β, υποπαράγραφος Β4 , που έχει ως εξής :

«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδειας που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2592/1998 (Α` 57) και του άρθρου Μόνου του ν. 3847/2010 (Α` 67) καταργούνται.»

Γ) Νόμος 4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012), άρθρο 1ο, παράγραφος ΙΑ, υποπαράγραφος ΙΑ6 , που έχει ως εξής :

«3. Από 1.1.2013 τα επιδόματα και δώρα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη ή καταστατική διάταξη για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους όλων των φορέων και τομέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθώς και του ΟΓΑ, του ΝΑΤ και της Τράπεζας της Ελλάδος καταργούνται.»

Αθήνα, 5/10/2026

Για την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Πλεύσης Ελευθερίας

Ζωή Ν. Κωνσταντοπούλου

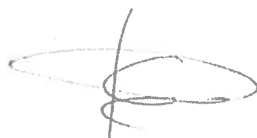
Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας

Αλέξανδρος Καζαμίας

Τζώρτζια Κεφαλά

Έλλη Ρούσσου

Σπύρος Μπιμπίλας